

iPure.cz

Apple Watch **Series 6** | Stop **větrání** | Knihovna v **iMovie**
Distanční **výuka** | **Knihy** a jejich čtení

iPure.cz 156/2020, čtvrtý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Michael Vita, Jiří Matějka, Jan Netolička, Karel Boháček
Editor: Marek Nepožitek | **Překlad:** Ondřej Pikrt
Grafická úprava a sazba: Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

iPhone 12 je tu, ale my si ještě počkáme

Editorial ■ Marek Hajn

A je to opět za námi... Rok se s rokem sešel a my můžeme opět vstřebávat dojmy z tradiční podzimní keynote, která letos byla pojata velmi netradičně. Nejen, že byla kompletně ve virtuálním prostředí a předtočená předem, ale byla i rozdělena na dvě části s odstupem několika týdnů. Pokud jste neměli možnost v úterý sledovat další vystoupení Tima Cooka a jeho týmu, přišli jste o hodně. Nejen o nové iPhone nebo HomePod mini, ale celkově velmi zajímavé technické provedení celé akce. Přijde mi, že s každou další virtuální keynote Apple zlepšuje své dovednosti.

A ano, pak jsou tu ty nové iPhone. Jsou lepší, hezčí, je jich víc a některé jsou bohužel i dražší. Všechny mají jedno společné, v balení již nenajdete adaptér do zásuvky a sluchátka, krabička tak bude citelně menší. Apple pak tento krok hezky zabalil do argumentů o dopadu na životní prostředí a logistiku. Podle mě je to správný krok. Pokud se po domácnostech nebudou válet tuny zbytečného odpadu v podobě nabíječek a sluchátek, které nikdo nepoužívá, jediné dobře.

Na nové iPhone a HomePod mini se podrobně podíváme v dalších číslech, máme na to celý podzim a předpokládám, že do rukou se nám budou dostávat postupně, tak jak je Apple bude uvolňovat do prodeje ve dvou vlnách.

To je ale otázka až následujících týdnů a vy teď máte před sebou nejnovější číslo iPure. To navazuje na předchozí keynote, na které Apple představil novou generaci chytrých hodinek Apple Watch. Jestli alespoň trochu znáte Filipa, muselo vám být jasné, že si nové Series 6 objedná. A tak se taky stalo. Po pár týdnech s novinkou na zápěstí vám přinášíme Filipovu recenzi nových Apple Watch.

Honza Pražák se podrobněji podívá na systém větrání MacBooků, Honza Březina vám vysvětlí, k čemu je dobrá knihovna v iMovie, Karel Oprchal povypráví, jak vypadá studium během současné pandemie s Apple nástroji v ruce, nebo spíše na klíně, a Danek Březina vám dá návod, jak číst knihy na iPadu a jaké alternativy jsou dostupné k oblíbeným iBooks.

Chápu, že teď jste natěšeni hlavně na nové iPhone, já také, ale musíme si ještě týden počkat. Pak to přijde... a do té doby, příjemnou zábavu s novým iPure v ruce.

Vyplatí se Apple Watch Series 6?

Recenze / watchOS ■ Filip Brož

Tak jsem se konečně dočkal. Mé Apple Watch 5. generace už nosí na zápěstí manželka a já jsem šťastným majitelem nových Apple Watch Series 6 v provedení (PRODUCT) RED. Mimo mě se upgradu dočkalo také několik dalších členů naší rodiny. Je vtipné sledovat, jaká lavina se strhne, když rodina zjistí, že pořizujete nový model. Začne tradiční výměnný obchod. A jaké tedy ty nové hodinky jsou? Byl důvod k upgradu?

APPLE WATCH

Jako vždy je potřeba uvést, že jsou tu dva tábory lidí. První pořizují naprosto všechno, protože věc chtějí a neřeší finance. Prostě musí mít každou novinku od kalifornské společnosti. Druhý tábor naopak přemýšlí o praktických důvodech a srovnává. Já jsem někde uprostřed. Moc praktických důvodů pro přechod z páté série na šestou jsem nenašel, ale červená je prostě červená.

ČERVENÁ JE ČERVENÁ

Původně jsem byl po zhlédnutí první podzimní konference Applu rozhodnut, že půjdu do modrých. Když jsem však červené viděl naživo, bylo jasno. A to je první věc, která může rozhodovat – nové barvy. Vůbec poprvé zde máme červenou a modrou v hliníkovém provedení. Už teď přemýšlím, jak originální červený silikonový pásek vyměním za nějaký černý či jinak barevný. Opět asi přijdou na řadu kombinace barev.

S červenou variantou přichází i typické rudé designové balení. Vůbec poprvé uvnitř nenajdete nabíjecí adaptér, pouze kabel s pukem. Proběhne tradiční párování a můžeme jít na věc. Zajímavé je, že se vás aplikace na iPhone zeptá, zda párujete hodinky sobě nebo jinému členu domácnosti. U mě to bylo jasné, ale tak či tak se k tomu chci později vrátit a vyzkoušet, jak by to v praxi vypadalo, i když nemáme hodinky s podporou LTE.

ELEKTRICKÝ SNÍMAČ

Červenou barvu budete dlouho obdivovat a všimnou si toho i lidé ve vašem okolí. Já osobně jsem si také hned všiml zcela nových senzorů na spodní straně. Kromě optického snímače srdeční činnosti, který zde byl již u předchozích generací, zde máme vůbec poprvé nový světelný emitor a snímač. Právě ten zajišťuje asi největší novinku 6. generace – měření hladiny kyslíku v krvi.

Hladina kyslíku v krvi je důležitým ukazatelem celkové kondice. Na jejím základě si můžete udělat představu, jak dobře vaše tělo absorbuje kyslík a jakého množství kyslíku se mu dostává. V praxi to však není údaj, který potřebujete znát průběžně. Ano, máme zde pandemii COVID-19 a problémy s dýcháním by hodinky mohly detekovat, avšak to, že se vám špatně dýchá, poznáte asi i bez hodinek.

Tak či tak, měření kyslíku probíhá podobně jako měření tepu nepřetržitě na pozadí v pravidelném intervalu. Pokud by nastal nějaký problém, budete o tom informováni.

DISPLEJ VÍCE SVÍTÍ

Když hodinky otočíme zpět, tak zde máme prakticky totožný displej, jaký známe již od 4. generace. Stejně rozměry, jas i rozlišení. Novinkou je vylepšený „always on“ display – tedy stále zapnutý displej.

Ten je na slunci údajně až dvakrát viditelnější. Píšu údajně, protože díky aktuálnímu podzimmnímu počasí, jsem ještě neměl moc příležitostí udělat srovnání.

Vůbec to však nerozporuji, jelikož zde máme nový čip S6 SiP s 64bitovým dvoujádrovým procesorem, který je až o 20 % rychlejší než čip S5 v předchozí generaci. Ostatně, lepší a rychlejší spouštění aplikací jsem zaznamenal již s watchOS 7 a Apple Watch 5. Teď je to ještě o chlup lepší, ale není to až tak dramatický rozdíl. Jde jen o drobnosti.

Zůstanu u displeje. Další novinkou Apple Watch 6 a také Apple Watch SE je stále aktivní výškoměr. Ten si můžete dát na ciferník jako komplikaci a nepřetržitě sledovat nadmořskou výšku. Myslíme si, že pro zapálené turisty je to skvělá funkce.

LEPŠÍ BATERIE A RYCHLEJŠÍ NABÍJENÍ

V praxi by vás také mohla potěšit o něco větší kapacita baterie. Musím přiznat, že je to celkem znát. Každý pracovní den vstávám okolo 6. hodiny a hodinky dávám na nabíječku mezi osmou a devátou hodinou večer. S Apple Watch 5 jsem měl na konci dne cca 30 % kapacity. S novými „šestkami“ končím na 40 %. Samozřejmě to berte s rezervou. Vždy záleží na aktuálním dni a vytížení.

Tak či tak – lepší baterie potěší, stejně jako rychlejší nabíjení. Hodinky se do plné kapacity nabijí

řádově až o několik procent rychleji. Opět praktická věc, kterou možná neoceníte, ale nikdy nevíte, kdy budete potřebovat hodinky rychle nabít, protože jste na to předchozí den zapomněli.

ESA V RUKÁVU

Možná to vypadá, že s novinkami končím, ale kde-pak. Mám ještě dvě esa v rukávu. Vůbec poprvé Apple Watch podporují připojení k 5GHz WiFi. Dosud to bylo pouze pásmo 2,4 GHz. Opět je to detail, ale potěší zvláště tehdy, pokud Apple Watch často používáte v místech mimo dosah iPhone, ale máte zde stabilní WiFi.

Poslední novinkou je čip U1. Že ho neznáte? Už více než rok ho máme v iPhonech 11. Sice ho v praxi moc nevyužijeme, ale je tady. A k čemu slouží? Díky čipu U1 a spolupráci Bluetooth 5.0 zjistí iPhone a nově i hodinky naši přesnou polohu. Využít se dá i při AirDropu, kde rychleji lokalizuje dostupný iPhone a pošle kýžený soubor či data.

Poslední využití, a to je podle mě nejzajímavější, je v oblasti automobilů či dálkových ovládní. Apple se dohodl s BMW, kdy u nových modelů mohou uživatelé nahrát svůj virtuální klíč do iPhone, a nově i Apple Watch, a pomocí těchto zařízení své vozidlo odemknout či nastartovat.

Tím novinky zcela končí a vše ostatní je naprosto totožné jako u předchozí generace. Stále zde máme kapacitu 32 GB, stejný mikrofon, aplikace, systém, digitální korunku, ovládání, jas... no prostě úplně všechno!

Pokud objevíte nějakou další změnu, na kterou jsem zapomněl, tak u mě máte jeden výtisk životopisu Tima Cooka.

MAJÍ VŮBEC SMYSL?

Pokud máte na ruce Apple Watch 3 nebo 4, pak rozhodně. Pokud máte pětiky jako já, pak už je potřeba přemýšlet. Rozhodnout může jistě barva. Modrá i červená jsou vážně povedené. Můj otec má modré a dle jeho informací není modrá jako modrá. Prý večer vypadá více jako černá a naopak když během dne na ně svítí slunce, tak modrá hází perleťové odstíny a vypadá moc dobře.

Moje mamka se naopak rozhodla pro Apple Watch SE, a to upgradovala z nulté generace, která v podstatě už nešla používat kvůli špatné výdrží baterie. Myslím si, že tenhle model si zaslouží článek s odstupem času, možná ji donutím k rozhovoru. Nechte se překvapit.

Apple Watch Series 6 se používají a fungují zcela stejně. Další novinky jsou spojené s novým operačním systémem watchOS 7, o kterém jsem již [psal velkou recenzi](#)

minule. Pravda je, že bych u nové generace jablečných hodinek snesl více novinek, designových změn či funkcí. Moc nám sem toho Apple nedal, ale i to je lepší než nic. Stále doufám, že příští rok toho bude více.

Na druhou stranu si položíme otázku. Co by Apple Watch vlastně měly umět jiného, nového či převratného? Ano, v našich končinách by bodla podpora LTE. Hodinky by mohly mít ještě větší výdrž a třeba by mohly být i kulaté. Fantazii se meze nekladou.

Já jsem s nimi však spokojený. Líbí se mi barva i design. Hodinky jsou také nepatrně užší, než předchozí generace, což má příčinu v novém vnitřním uspořádání komponentů, které [odhalil iFixit](#). I díky tomu je o něco lepší baterie. Vše ostatní funguje stejně a mám na ruce pořád ty samé hodinky. Jen koukám na jinou barvu a jinak přizpůsobené ciferníky. A o to vlastně jde, ne? [iP](#)

Konec letního osvěžování

Magazín ■ Jan Pražák

Léto nám skončilo a stejně tak je za námi období dlouhodobější zkušenosti s produkty z letošního roku. Na přelomu jara a léta jsme v naší redakci důkladně rozebírali nový MacBook Air.

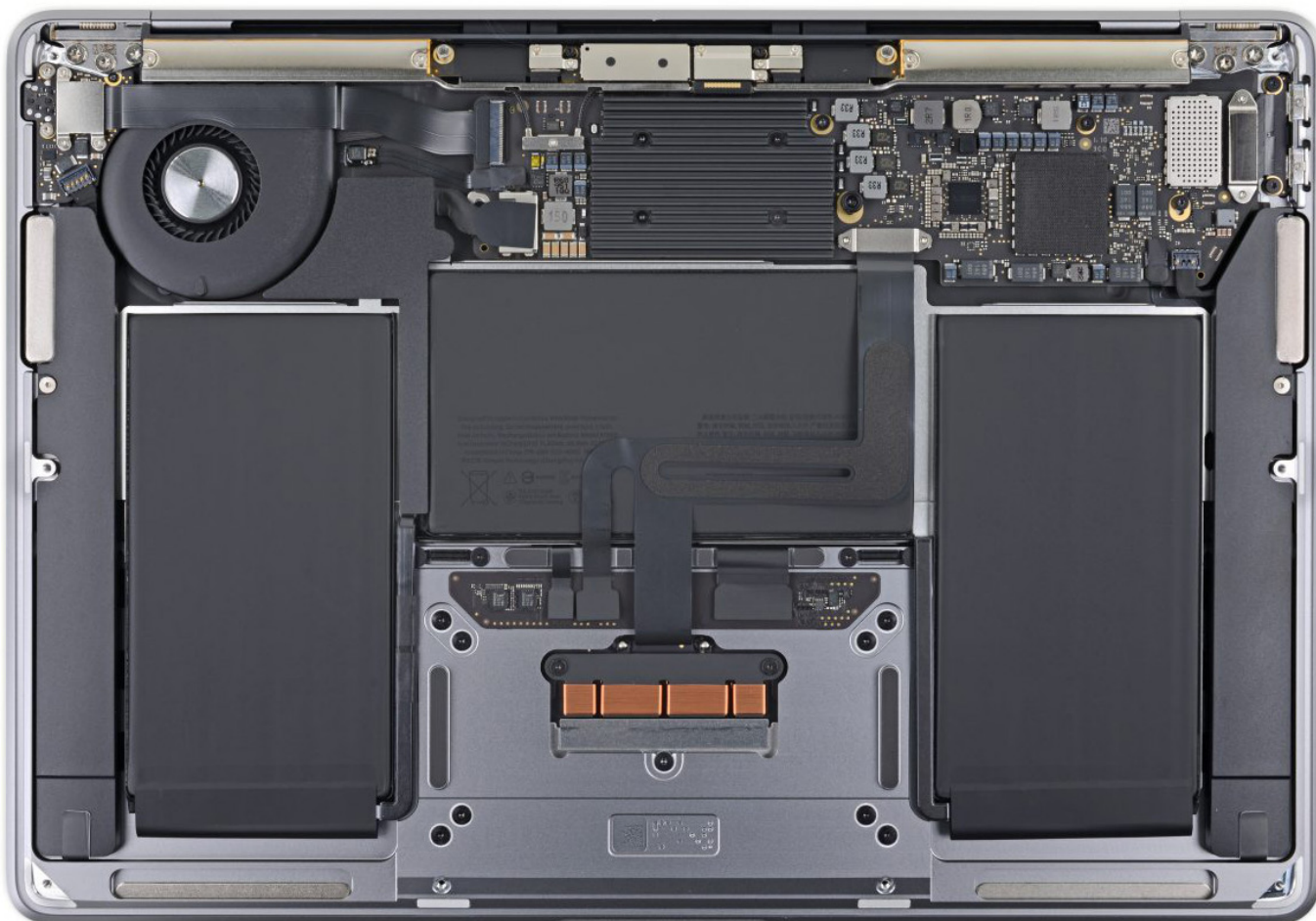
Nová verze třetí generace vyšla v březnu letošního roku a cílí opět na uživatele, kteří vyžadují kompaktnost a uživatelskou přívětivost macOS. MacBook Air nikdy nebyl produktem pro ty, kteří pracují s velkými objemy dat, stříhají videosoubory nebo vytvářejí složité grafické návrhy. I když v určité míře tyto činnosti zvládne, k profesionálnímu využití je v portfoliu firmy vyšší řada Pro.

Letošní model nabídl uživatelům ještě více výkonu oproti dva roky staré řadě, funkční verzi klávesnice Magic Keyboard a zachoval si přednosti velkého trackpadu a krásného displeje Retina. Opět se jedná o povedený stroj i z pohledu designu. Nízký počet konektorů, štíhlé tělo a displej ke krajům vyzývají uživatele, aby jej otevřeli a začali hned pracovat.

No, pracovat. I základní dvoujádrový model s 8GB pamětí RAM zvládne udělat kus dobré práce. Rozběhne i náročnější procesy a vy to ani nepoznáte. Pak ale jednou za čas nastanou situace, kdy mu dáte více do těla, a on se zadýchá.

Jak jsem v průběhu půlročního testování zjistil, vůbec se ale nejedná o to, že by jeho výkon byl nedostatečný. Jeho horší částí je chlazení. Když chcete u počítačů klasického typu nabídnout slušný výkon, musíte také zajistit odpovídající chlazení a tady se začíná otevírat naše druhá dějová linie.

V dnešní době jsme zvyklí na obří výkon iPadů nebo iPhoneů, které žádné chlazení nebo větráčky nemají. Naopak mají dostatek jader, jež dokáží dobře pracovat s výkonem a přitom zajistit vysokou úsporu energie. Přesto je málokdy ucítíte horké (například pokud hrajete velké herní tituly) nebo byste poznali, že

stroj s nějakou činností dostává zabrat. A bez velkého úbytku energie není potřeba zajišťovat chlazení.

KDE JE CHYBA?

Důvodem je špatná organizace větráků a chladicího systému v šasi počítače. MacBook Air má sice dostatek výkonu, ale nemá dostatečně odváděné teplo z těla. Apple totiž nemá propojené větráky s chladičem, což je u přenosných počítačů běžné.

Je zajímavé, že nejméně častý je hluk větráku u základního modelu MacBook Air. Čím vyšší konfiguraci pořizujete, tím častěji se může stát, že chlazení nebude stíhat. Lepší procesory či paměť by přitom paradoxně měly takovým problémům zamezit. Základní model s procesorem i3 je dokonce o 5–10 °C chladnější než jeho vyšší konfigurace s i5 nebo i7.

Jak je možné zjistit z **několika** videí, která se v létě postupně **objevovala**, MacBook Air není jediným počítačem v nabídce Apple, který má tento problém. Základní modely 13palcového MacBooku Pro se dvěma porty Thunderbolt (tedy přenosné počítače s cenou i 45 tisíc korun) postrádají

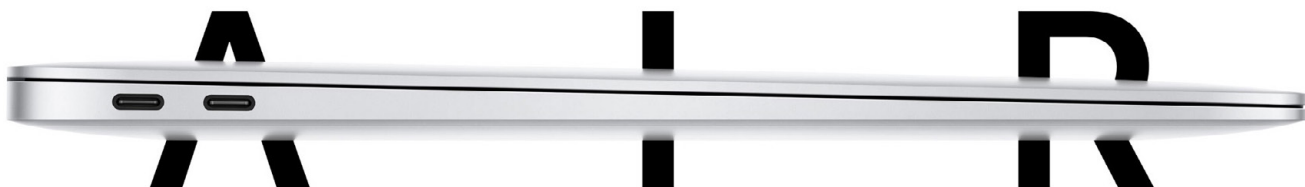
propracovanější systém odvádění tepla, které má až stejná řada se 4 porty.

POROVNÁNÍ A ZVLÁŠTNOSTI

Osobně jsem za předchozího používání modelu z poloviny roku 2013 nikdy neslyšel hučení větráku. Díky tomu jsem volil opět základní konfiguraci modelu 2020 a vše se dlouho zdálo v pořádku. Občas ale novinka překvapí.

Je pravdou, že pandemie koronaviru zasáhla i do mých pracovních návyků. Videohovory se nejen staly součástí mého života, ale vzhledem ke slabým možnostem mobilních aplikací jsem často nucen použít plnohodnotnou aplikaci Zoom nebo Microsoft Teams.

Někdy ale zvládne MacBook Air bez problému dvě hodiny videohovoru, aniž by se jedinkrát zadýchal. Jindy stačí pustit do půlhodinové videokonference video v HD, a větráky je slyšet po celém pokoji. Kdyby se to s železnou pravidelností stávalo při každém meetingu, bylo by mi jasné, že je potřeba vyšší hardware. Ale pokud je to čistě náhodné, evidentně bude problém jinde než ve výkonu.

Nadcházející čip Apple Silicon dokáže pomoci výkonu počítače, ale zároveň je dostatečně úsporný. Velké chlazení by nemělo být tolik potřeba jako v současnosti.

5 ZÁKLADNÍCH KAMENŮ

Je třeba pochopit 5 základních kamenů, proč se do takové situace dostáváme. Zaprvé, technologie jsou v těle Airu hodně natěsnané. Apple by sice mohl vymyslet jiný způsob chlazení nebo jednoduše propojit větráky s chladičem. Ale to by šel sám proti sobě.

Zadruhé, je třeba si uvědomit, pro jaké uživatele je Air vytvořen. Zvládá časté přenášení, kancelářskou práci, dlouhé eseje, vypracování dokumentace nebo komplexnější tabulky. Určitě vám sestříhá i video z dovolené, ale není to jeho hlavní náplň a určení. Nejčastěji jej tak uvidíte u zaměstnanců v kancelářích nebo naopak u mladší generace na středních a vysokých školách.

Zatřetí, vždy záleží na tom, jaké aplikace používáte. A nemusíme chodit daleko, stačí se podívat na rozdíly ve spotřebě paměti mezi Safari a Chromem. Pro někoho je základní náplň práce ve webovém prohlížeči, jiný se neobejde bez Photoshopu. Neříkám, že pokud používáte aplikaci od Adobe, je Air špatná volba. Je ale třeba srovnat

svá očekávání s tím, jak chcete využívat počítač (s přihlédnutím k tomu, co je v nabídce).

Začtvrté, všechny výše uvedené body se odrazí v ceně. Těžko můžete očekávat profesionální mašinu, která vám bude stříhat video v 8K, ani se nezapotí, a ještě vás nepřijde na víc než 30 tisíc korun.

No a poslední je design. Pokud hledáte jen hezký přenosný počítač, který chcete pro doplnění ekosystému Apple a nesedíte celý den ve střížně, musíte počítat s určitými omezeními. Do tenkého těla prozatím nemůžete nacpat obří výkon a přitom čekat, že neuslyšíte jeho nařikání.

Poslední myšlenkou je však blízká budoucnost. Apple všude uvádí nadcházející čip Apple Silicon jako něco, co dokáže pomoci výkonu počítače, ale zároveň umí být dostatečně úsporný. Velké chlazení by nemělo být tolik potřeba jako v současnosti. Sice stále nevíme, které produkty můžeme očekávat jako první, ale pokud Apple dokáže dodat čip, který bude fungovat jako A12Z v iPadu Pro (2020), budoucnost je víc než zářivá.

K čemu je dobrá knihovna v iMovie?

Návod ■ Honza Březina

Již Steve Jobs v nadsázce říkal, že největším rizikem pro data jsou jejich vlastní uživatelé. Proto macOS zavedl systém knihoven, které u vybraných aplikací zjednodušují uživatelům organizaci jejich dat. Asi nejnámější je systémová knihovna fotografií, kterou používají Apple Fotky, ale velmi podobný koncept najdeme u video aplikací od Applu, tedy u iMovie a Final Cut Pro X. K čemu knihovny slouží a jak s nimi v případě iMovie pracovat?

Knihovna je balík dat, o jejichž organizaci se stará operační systém nebo konkrétní aplikace. Představte si ji jako složku na disku, do které má přístup aplikace, ale uživatel s ní mimo aplikaci může pracovat jen jako s celkem. Když otevřete knihovnu uvnitř aplikace iMovie, vidíte jednotlivá videa, fotografie, přechody, titulky a projekty. Když se ale podíváte přes Finder, vidíte jen jeden velký soubor s koncovkou `.IMOVIELIBRARY`. Jaký to má smysl?

K ČEMU KNIHOVNA SLOUŽÍ?

V první řadě pořádek. iMovie se samo stará o organizaci dat uvnitř knihovny, a vy tak na svém úložišti nemáte stovky malých souborů, ale jeden balík obsahující vše důležité. Zároveň to znamená, že si nemůžete omylem smazat či přepsat jednotlivé pracovní soubory. Nemusíte je hledat, nemusíte je organizovat, nemůžete je ztratit. Vše je hezky pohromadě v jednom balíčku převázaném mašlí.

Další obrovskou výhodou je snazší práce s místem v počítači. Dochází vám místo v situaci, kdy máte rozpracované nějaké velké projekty v iMovie, které zabírají obrovské množství místa?

Ve Finderu můžete vzít knihovnu a přesunout ji na externí disk jedním přetažením myši. Stejným způsobem lze zálohovat práci nebo archivovat dokončený projekt. Protože vše potřebné je vždy

uvnitř knihovny, nemůže se vám stát, že byste přesunuli, záložovali nebo archivovali jen část dat a tím poškodili svůj projekt.

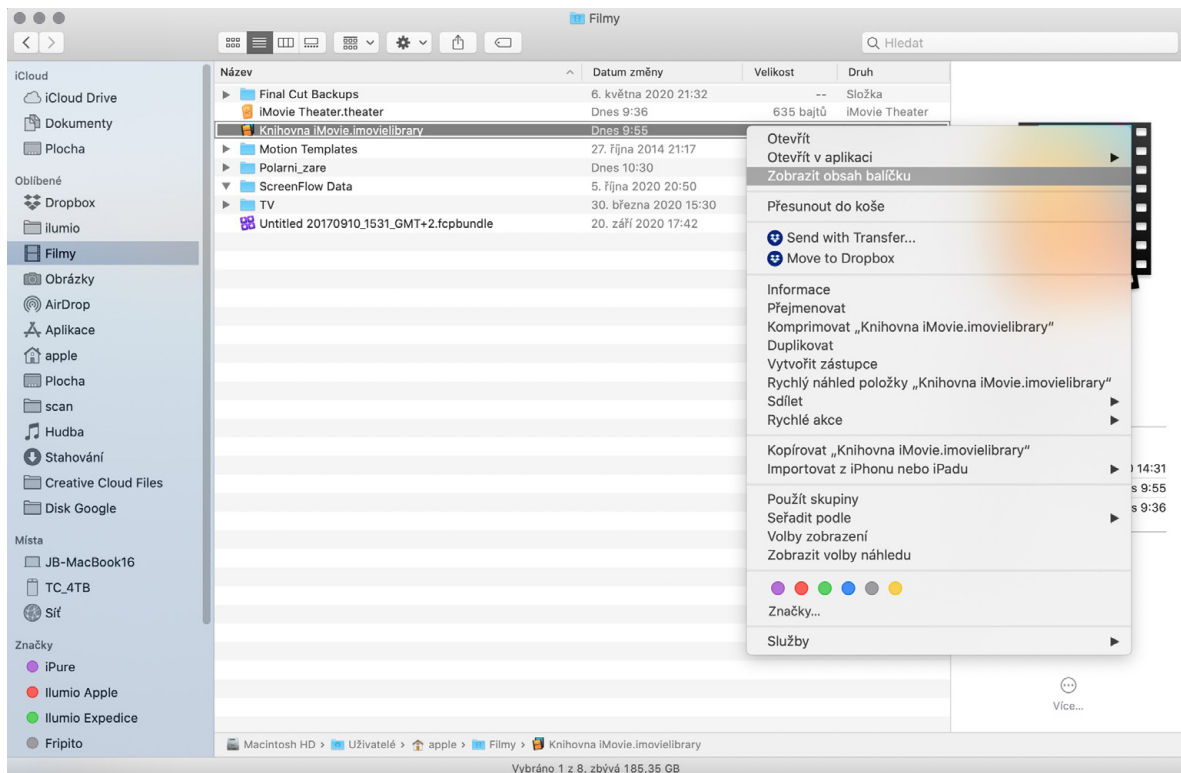
A v neposlední řadě knihovny umožňují dobře oddělovat více souběžných projektů. Pokud dělám několik verzí videa ze stejných zdrojových dat, mohu mít více rozpracovaných projektů uvnitř jedné knihovny. Pokud ale chci oddělit například pracovní projekty od soukromých videí, jednoduše si založím dvě knihovny a v každé z nich mám jiný druh práce. Pokud pracuji pro několik různých klientů a musím si být 100% jistý, že nedojde k pomíchání záběrů, jsou oddělené knihovny spolehlivým řešením.

Ve výsledku je knihovna soubor na úložišti. Takže jich mohu mít, kolik chci. Pojmenovávat, přesouvat a mazat, jak jen chci, mohu pomoci Finderu.

CO KNIHOVNA OBSAHUJE?

Apple předpokládá, že nebudete s obsahem knihovny pracovat jinak než prostřednictvím aplikace iMovie, aby nemohlo dojít k jejímu poškození. Přesto, pokud ve Finderu kliknete na knihovnu pravým tlačítkem myši a v kontextovém menu zvolíte **ZOBRAZIT OBSAH BALÍČKU**, můžete nahlédnout i do útrobu knihovny samotné.

Pohled dovnitř knihovny je aspoň pro mě velmi uklidňující. Zjistíte totiž, že nejde o nějakou černou skříňku plnou chaotické změti nul a jedniček, ale

o vzorně uspořádaný systém adresářů a souborů. Jen tam prosím nic ručně neměňte. Uvnitř knihovny jsou data rozdělena do adresářů podle projektů, které založíte v iMovie. Každý projekt je oddělený, aby nedošlo k pomíchání nebo nechtěnému přepsání dat.

Uvnitř každé projektové složky je podsložka obsahující všechna zdrojová data (video, fotky, hudba), která jste v projektu použili, s názvem ORIGINAL MEDIA. K nim si může iMovie do dalších složek vytvářet pracovní verze optimalizované pro přehrávání (Analysis Files a Render Files). Část zdrojových dat může být v samostatných adresářích pojmenovaných podle událostí. Zároveň zde je i soubor s koncovkou .IMOVIEEVENT, který obsahuje samotnou časovou osu, na které tvoříte výsledný film.

iMovie pro svou práci potřebuje opravdu hodně místa na úložišti. Pro dosažení plynulého přehrávání videí i na relativně slabých počítačích vytváří řadu pomocných souborů, dočasných souborů, optimalizovaných verzí videí apod. Všechno tento balast po sobě umí zase elegantně uklidit, takže uživatel nemusí ani vědět o jejich existenci. Tyto soubory jsou uloženy ve speciálních částech knihovny označených jako `_TEMP_` a `_SYNC_`.

JAK S KNIHOVNAMI PRACOVAT?

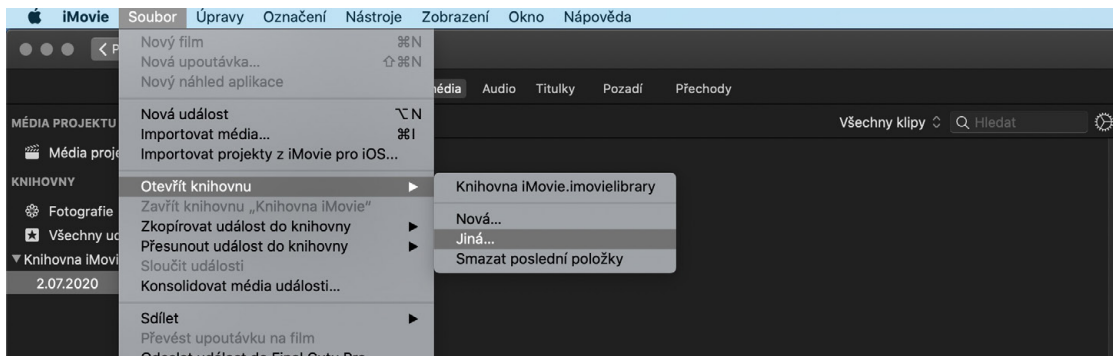
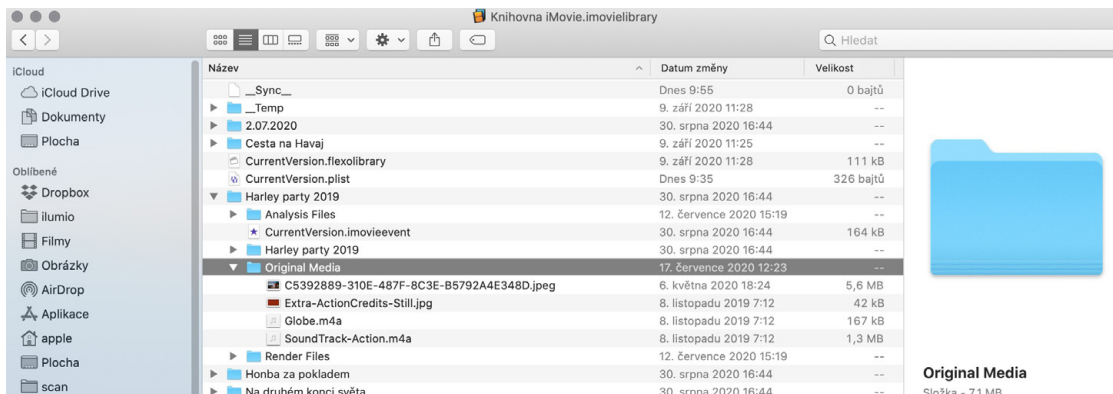
Při prvním spuštění si iMovie automaticky založí knihovnu. Ta je standardně uložena ve vašem

DOMOVSKÉM ADRESÁŘI v podsložce FILMY a jmenuje se KNIHOVNA IMOVIE.IMOVIELIBRARY. Dovolím si tvrdit, že většina uživatelů iMovie o její existenci ani neví a celý život pracuje pouze s touto jednou knihovnou. Do té postupně importuje zdrojová data, vytváří projekty a následně opět data a projekty uvnitř knihovny maže. Pokud máte dost místa na úložišti, nemáte příliš mnoho rozpracovaných projektů, nepotřebujete se vracet ke starším projektům a zvládnete udržovat pořádek, je to zcela v pořádku. Můžete takto fungovat, pokud vám to vyhovuje.

Pokud se chcete posunout o kousek dál nebo jste o trochu náročnější, nabízím vám tři alternativní scénáře.

ŠETŘÍME MÍSTO V POČÍTAČI

Máte Mac s malým úložištěm, kam se vaše video projekty nevejdou? Kupte si rozumně rychlé externí úložiště, otevřete Finder a myši překopírujte knihovnu ze své domovské složky na externí úložiště. Následně ve Finderu poklepejte myši na knihovnu na externím disku, čímž řeknete iMovie, že má otevřít knihovnu z nového místa. Zkontrolujte, že vše funguje a iMovie vypněte. Následně opět ve Finderu smažte knihovnu v domovské složce. Od tohoto okamžiku budete svou video tvorbu mít pouze na externím úložišti a nebude zabírat žádné místo uvnitř vašeho

počítače. Na externím úložišti můžete mít jednu nebo klidně 10 knihoven, to je jen na vás.

ÚKLID A POŘÁDEK

Pracujete s videem jen občas a ke starším projektům se nevracíte? Nechcete, aby vám staré projekty zbytečně zabíraly místo v počítači? Pak pro vás mám jednoduchý trik. V okamžiku, kdy dokončíte práci na video projektu a vyrenderujete výslednou podobu videa, kterou si bezpečně uložíte, smažte knihovnu. Ano, když ve Finderu vezmete knihovnu iMovie a smažete ji, tak z počítače zmizí všechna importovaná zdrojová data, všechny pracovní a dočasné soubory a projekty. Zbude jen vyrenderované výsledné video. Při příštím spuštění iMovie si aplikace založí novou čistou knihovnu a vy pracujete s čistým stolem dál.

PROFESIONÁLNÍ PRÁCE

Pokud pracujete s videem často, máte hodně rozdělaných projektů nebo se vracíte ke starším projektům a vylepšujete je, můžete i v iMovie pracovat jako profesionál. V Menu iMovie najdete položku **SOUBOR – OTEVŘÍT KNIHOVNU**, ve které jde knihovny zakládat a přepínat. Pokud potřebujete knihovnu přejmenovat, zkopírovat, přesunout nebo smazat, to vše uděláte ve Finderu stejně, jako to děláte se všemi běžnými soubory.

Já osobně většinou na nový projekt zakládám čistou knihovnu, abych měl oddělené jednotlivé videoprojekty. Pouze v situaci, kdy v různých projektech používám stejná zdrojová data, má smysl mít víc projektů uvnitř jedné knihovny. Tímto rozkouskovaním získávám úžasnou kontrolu. Knihovny, se kterými potřebuji pracovat, mám na vnitřním úložišti MacBooku Pro, které je nejrychlejší a mám ho vždy při sobě. A pak mám doma velké, bezpečné diskové pole, kam přesouvám dokončené projekty a zálohuji ty rozpracované.

ZÁVĚR

Každý z nás je jiný a máme trochu jiné potřeby. Najděte si takový styl práce s knihovnami, který nejlépe vyhovuje vašim potřebám. Někomu opravdu stačí jedna knihovna a je to zcela v pořádku. Jiní uživatelé mají promyšlený systém mnoha knihoven vycházející z jejich konkrétních potřeb. Ať už patříte do první nebo druhé skupiny, je to ok. Nebezpečné je pohybovat se někde mezi a měnit často přístup. Pokud si knihovnu omylem smažete nebo přepíšete starší verzi, můžete ztratit desítky hodin práce nebo dokonce nevratně přijít o zdrojové záběry. Proto vás prosím, vždy s knihovnami pracujte s rozvahou a zálohujte!

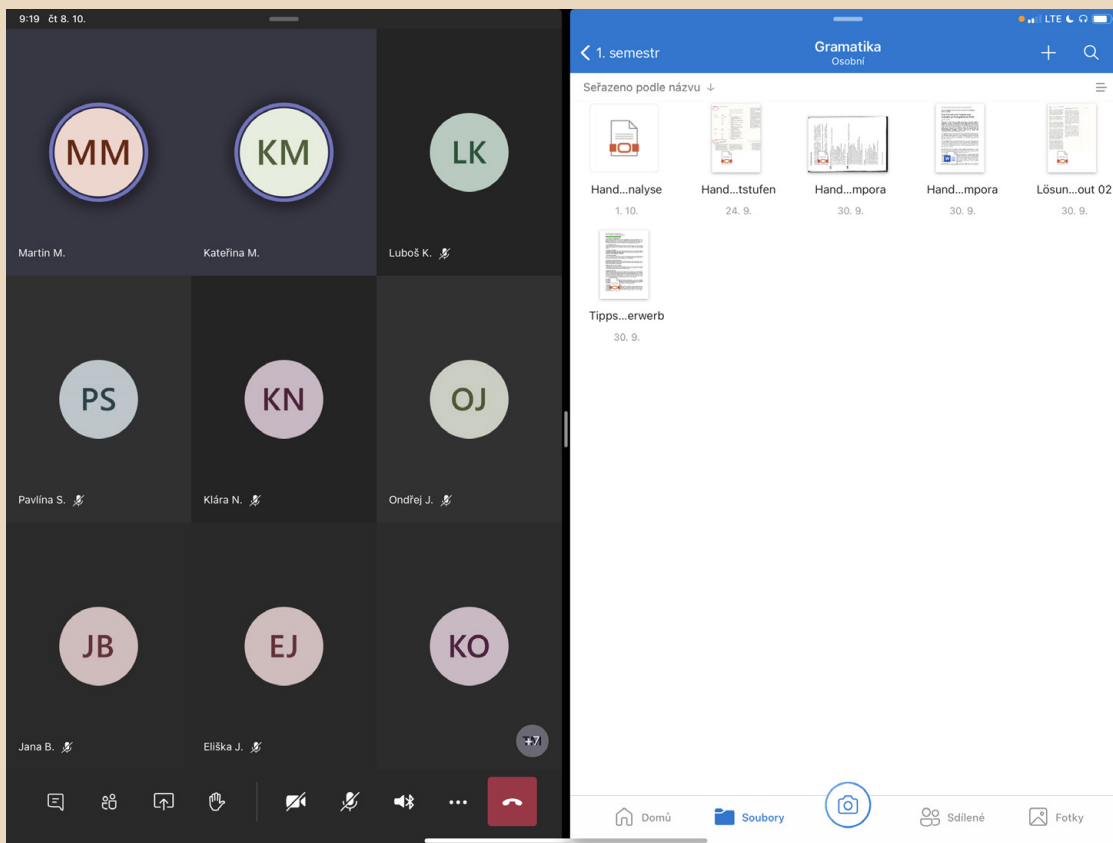
Distanční výuka v praxi

Magazín ■ Karel Oprchal

Když na jaře tohoto roku udeřila první vlna pandemických opatření, měl jsem tu výhodu, že jsem v podstatě stihl odchodit všechny předměty dřív, než univerzitu zavřeli. Bylo to zhruba dva týdny před koncem zkráceného posledního semestru, tudíž se to vyřešilo domácími úkoly. Distanční výuce jsem se tím vyhnul, a až to o prázdninách vypadalo taky slibně, dopadlo to přesně naopak. Ostravská univerzita se zavřela dva dny po začátku semestru, takže jsme během prvního týdne najeli kompletně na online režim. Po více než třech týdnech vám tak přináším zkušenosti z první ruky.

Že to o prázdninách vypadalo slibně, píšu z jednoho prostého důvodu. Školství není management, přestože toho hodně sdílí a postavení správného učitele nemá k roli manažera daleko. Nejen já a mnozí mí kolegové, ale i všichni učitelé, jsme se chtěli vzdálené výuce zuby nehty vyhnout. Ne snad proto, že by to nešlo technicky vyřešit a vyučující by s elektronikou neuměli zacházet (funguje to bez problému). Problém je v jakési nutnosti fyzického kontaktu. Vyučování je „kontaktní sport“, musí fungovat chemie. Když se ve třídě setká jakákoli věková skupina lidí, objeví se pocit, že tu jsme z nějakého důvodu a máme společný cíl – učit se dohromady jde líp než samostatně. V komunikaci s více lidmi se člověk lépe orientuje naživo, než když musí vyzorovat, či avatar nebo rámeček se rozsvítil dřív. Nehledě na to, že i neverbální komunikace je zde strašně důležitá, což se špatně řeší, pokud jeden z uživatelů nemá kameru. Jako student i učitel mohu potvrdit, že jsem vděčný za výuku „face to face“.

Každý z nás má zkušenosti s hovory přes FaceTime, Skype, WhatsApp či jinou službu, umíme porovnat zážitek ze záznamu koncertu a toho, když se živého vystoupení účastníme sami. Něco tomu doma u pracovního stolu prostě chybí. I když si mohu udělat perfektní pohodlí, uvařit si čerstvou kávu, vstávat na semináře později a ještě ušetřím za benzín nebo jízdenku, „potkávat“ své spolužáky dvakrát týdně na distanční výuce mě nebaví. Působí to jako setkání s cizími lidmi a žádný společný cíl s nikým nesdílím, protože se to nijak neprojevuje. Dokonce se ani není potřeba nikam fyzicky dopravit, aby dal někdo najevo zájem. Vede to akorát k nulovému kontaktu, protože při příchodu do třídy se normálně alespoň pozdravíme. Teď pozdravíme jenom vyučujícího a ještě, aby toho nebylo málo, jsou čeští studenti strašně stydliví a odmítají si zapínat kamery, dokud je k tomu někdo nevyzve. Tím pádem vlastně ani nikoho nevidím, jen vím, že poslouchá a na dotaz něco řekne. Každý devadesátiminutový seminář nebo přednáška tedy vypadají

tak, že 95 % času posloucháte, jak mluví někdo jiný, než na vás přijde řada. A pak zase mlčíte. Tohle se při fyzické výuce neděje, vidíte někoho hlásit se o pozornost, chtít se vyjádřit, vnímáte, že jste nudní nebo naopak zábavní, a jako člen třídy máte až na speciální případy vždy dojem (aspoň by to tak být mělo), že učitel mluví ke všem, ne jen k jednomu.

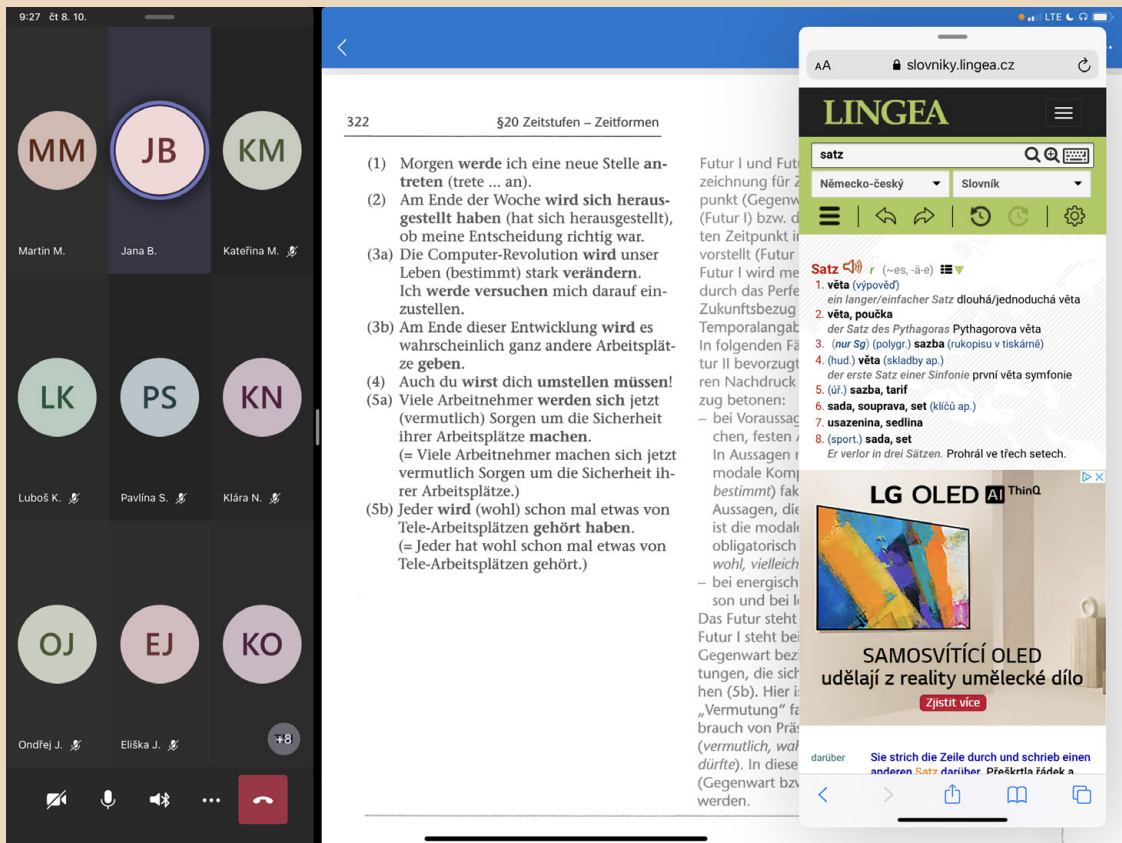
Osobně tedy distanční výuku odsuzuji, považuji ji za neefektivní a doufám, že se od listopadu budu s kolegy a vyučujícími moci ve škole potkávat. Moje sestra na základní škole se na jaře určitou formou distančně vzdělávala, dostávali úkoly s termínem v řádu jednoho týdne až dvou. Měla vyplňovat různá cvičení a občas jí bylo potřeba něco vysvětlit, případně ji pustit k počítači apod. Žádné vysílání neprobíhalo a od začátku byl u ní vidět ten úpadek disciplíny ve vztahu ke školním povinnostem, nehledě na to, že se toho ve skutečnosti moc nenaučila. Zde mají vysoké školy výhodu v tom, že se toho fyzicky na semináři nikdy moc nedělá; tu nejdůležitější práci musí odjakživa každý udělat mimo školu, kdežto na základních a středních školách se v hodinách skutečně něco vyučuje... Co se materiálů týče, drtivou většinu jich odjakživa máme v elektronické podobě a tak s nimi i nakládáme. Komunikace s učiteli funguje beze změny přes mail a odevzdávání

úkolu bylo vždy virtuální, tudíž jediný dopad na nás je řekněme morálního charakteru. Ovšem jak to musí v dnešním stavu školství vypadat na Zoomu s žáky druhého ročníku gymnázia, to si nedovedu představit.

ŽÁDNÝ IMAC PRO

Pojďme se od pocitů přesunout k datům. Jasnou výhodou celé této situace je, že pro skutečně vzdálené výuky každému stačí jeho mobilní telefon. Po zkušenostech s BigBlueButton, Zoomem a MS Teams si **stále stojím za tím**, protože všechny tři platformy využíváme, že k dosažení jakéhokoli potřebného výsledku moderní výuky stačí využít to, co už žáci v kapse mají. Ať už se vám konferenční hovor v BigBlueButton otevře v nové kartě Safari (či jiného internetového prohlížeče, pokud jste si to v iOS 14 přenastavili), nebo se připojíte pomocí příslušných aplikací, jsem přesvědčen, že jakékoli mobilní zařízení hovor s přehledem a komfortně utáhne. Asi bude potřeba připojit telefon k nabíječce, protože tok dat a svítící displej si vezmou svoji daň, ale nejste odříznutí. Na techniku se tedy není možné vymlouvat.

Já osobně distanční výuku absolvuji buď na svém počítači, nebo na iPadu. Když mám k dispozici

veliký displej, nemám důvod se tlačit do iPhone a nikdy jsem přes telefon žádný konferenční hovor neuskutečnil. Co se týče proveditelnosti výuky a aktivní účasti, nestaví ani jedno zařízení žádné překážky. Pokud se potřebuji pohybovat po domě nebo nejsem doma, využiji iPad, pokud jsem doma, sednu si k počítači, protože to je přeci jenom více ergonomické a obecně asi i pohodlnější řešení. Určitě ne však nejvšestrannější.

Od začátku semestru se mi povedlo nabýt několika zkušeností, které, doufám, budou přínosem. Jak jsem již naznačil, v porovnání s jinými platformami jako Skype nebo FaceTime, které šíleně zatěžují procesor a mají obří spotřebu energie, jsou BigBlueButton, Zoom i Teams překvapivě nenáročné. Na snímku Správce úloh z mého počítače můžete vidět, že hovor na Zoomu se zhruba 50 dalšími účastníky a zapnutým sdílením obrazovky přednášejícího vytěžuje procesor v řádu jednotek procent a rychlost přenosu dat se pohybuje v řádu stovek kb/s v uploadu i downloadu. Uznávám, že mám výkonný procesor Intel Core i7 9700F, kterému moc trápení nepřivodí snad ani Mafia: Definitivní edice, nicméně z tak malé náročnosti se dá usuzovat, že i jakýkoli jiný notebookový procesor nebude mít problém. Co se stability těchto programů týče, nikdo

z mých kolegů si na vliv hovoru na výkon počítače nestěžoval a všem to funguje bez problému. Kde je znát rozdíl, je právě kvalita internetového připojení, která občas způsobí, že někomu dočasně zeslábně signál. Rozdíl může způsobit i hardwarová konfigurace notebooků ostatních účastníků hovoru. Kvalita obrazu kamery je občas skutečně žalostná, že jim mnohdy není vidět do obličeje, a zvuk u některých zní opravdu špatně. Jsou tací, kteří se ani nemohou účastnit diskuzí, protože jim mikrofon vůbec nejede, nebo nedovede pobrat srozumitelnou řeč. Na dálku nevím, zda se jedná o hardwarovou nebo softwarovou chybu, nicméně všichni, co mají MacBook (to si pamatuji z minulých let), mají čistý obraz i zvuk, zdaleka nejlepší ze všech ostatních volajících. O tom žádná. iPad s výkonem rovněž nijak nebojuje.

IPAD BYCH NEMĚNIL

Určitě je zbytečné, abych si doma spouštěl hovor na iPadu, když mám počítač s dvojnásobně velkým monitorem, slušnou webkamerou a možností otevřít najednou takřka neomezené množství oken na několika virtuálních plochách, aniž by to bylo na hovoru znát. To píšu proto, že i přes výhody iPadOS tohle nedovede ani iPad Pro. Výhoda desktopového systému je v paralelním běhu několika

5. Reflexe – Co si z hodiny a z návštěvy školy odnáším pro vlastní praxi, nad čím přemýšlím,

- Umí vyhodnotit přínosy této činnosti pro svůj rozvoj.

úloh dohromady, na které je dostatek výkonu a dá se v tom dost dobře vyznat. iPad Pro sice má pře-
hršel výkonu na několik aplikací současně, ale sys-
tém nepovolí zapnutou webkameru na pozadí.
Na tento malý nešvar jsem narazil náhodou v MS
Teams, když jsem si seřadil spuštěný hovor a aplika-
ci OneDrive vedle sebe. Chtěl jsem ovládat a sledovat
hovor a zároveň si něco poznamenávat do materiálu,
ale nebyl jsem u toho vidět, přestože jsem měl spu-
štěnou kameru. Až na několikrátý pokus jsem zjis-
til, že Teams mohou mít na pozadí spuštěny pouze
mikrofon, nikoliv však kameru jako FaceTime.

Ostatní vás uvidí pouze tehdy, až zase otevřete
hovor na celou obrazovku. Jakmile dáte dvě aplika-
ce vedle sebe, prioritu dostane ta druhá (u mě třeba
OneDrive) a Teams vypnou kameru. To je doce-
la nepraktické, ale řekl bych, že to je spíš vina apli-
kace než iPadOS. BigBlueButton v Safari funguje
normálně.

Jinak ale nic není problém – MS Teams
a OneDrive nebo třeba PowerPoint vedle sebe,
ve Slide Over Zprávy, Safari s několika zálož-
kami, na pozadí Mail nebo OneNote, všech-
no je načtené a iPad se ani nezahřeje. Právě to

považuji za největší „killer feature“ iPadu. Veliký, krásný dotykový displej, Apple Pencil kvůli rychlým anotacím a poznámkám, klidně i připojená klávesnice, abyste mohli psát a přepínat mezi aplikacemi ještě pohodlněji, kvalitní soustava mikrofونů a skvělá kamera na to, aby vás bylo na druhé straně skvěle vidět i slyšet, a především cellular. To všechno dělá z iPadu ultimátní pracovní řešení na cesty, kdy nemusíte řešit vůbec nic, maximálně výdrž baterie a velikost vašeho datového balíčku. Díky iPadu s sebou nenosím žádné papíry, všechno mám v cloudu a dovedu se připojit úplně odkudkoli a díky tužce splnit jakýkoli úkol. S MacBookem bych musel řešit hotspot nebo Wi-Fi, nemohl bych mít učební materiály pouze online a potřeboval bych vždy pevný podklad pod rukama, abych mohl psát. Pevná podložka se jistě hodí i s iPadem a klávesnicí, ale rozhodně není podmínkou.

Nemůžu ale pět jen samou chválu a myslím, že to opět půjde na triko vývojářům MS Teams. I když si nevzpomínám, že by měl hovor bez videa jakkoli větší spotřebu než na Zoomu, s videem se začnou dít divy. Upload stoupne na nějakých 1,5 Mb/s a download se často přiblíží hranici 10 Mb/s. Teams se řídí kvalitou obrazu nejen vaší kamerou, ale i ostatních členů (respektive udržují přenos v co nejvyšším rozlišení, ale obraz v rozlišení 7 Mpx z mého iPadu bude určitě nějak zredukován) a nezáleží už moc na tom, kolik vás volá, spotřeba dat je potom obrovská. A to jak na PC, tak zjevně i na iPadu, což je potenciálně veliký problém. Pokud jste připojeni na rychlou Wi-Fi, tak nemáte co řešit, ale jestliže jste někdy odkázá-

iPad pořídil. Něco jako režim malé spotřeby dat aplikace nezná, takže vás mohu jen varovat, abyste si na to případně dávali pozor.

ZPĚT DO NORMÁLU

Víc v tuto chvíli k distanční výuce říci nedovedu. Doufám a věřím, že jakákoli forma distanční výuky u nás bude pouze a jen dočasně povahy a že ji budou kantoři využívat pouze jako alternativní řešení. Jako občasná změna to může být osvěžující, i vás to donutí nad výukou a zařízeními okolo nás uvažovat trochu jiným, možná praktičtější způsobem. Myslím si, že smyslem našich životů je trávit čas společně a společně něčeho dosahovat, ne být odkázáni na virtuální komunikaci ve strachu, abychom se nenakazili. Rozumím těm opatřením teď, ale do budoucna to není udržitelné ani prospěšné. Mně to moc neuspokojuje už teď, a koho to ještě baví, tak jednoho dne zákonitě musí přestat, pakliže není úplný asociál. Takový člověk by si ale spíš měl pořídít nějakou slušnou aplikaci na výuku potřebné látky nebo se učit z videí na YouTube, protože všem ostatním na výuce přes obrazovku chybí něco, co jinak než setkáváním se s ostatními lidmi na určitém místě nenahradíte. Ten zvyk být s někým někde a za nějakým účelem je to, co nám pomáhá nepřestat.

Odmyslíme-li si však okolnosti, zrealizovat vzdálenou výuku už díkybohu nemůže být jednodušší. Technologie se vyvinuly do své uživatelsky nepřívětivější formy. Nejen že všichni máme zařízení, na kterém se dovedeme vzdělávat, ale vystačíme si s běžným připojením, které doma máme. Aplikace pro distanční výuku nejsou náročné ani na hard-

Doufám a věřím, že jakákoli forma distanční výuky u nás bude pouze a jen dočasně povahy a že ji budou kantoři využívat pouze jako alternativní řešení.

ni na mobilní data, můžete se dostat do průšvihů. Nejste pochopitelně schopni vypnout kameru ostatních, a když někdy musíte hovor vyřídít na datech, což já musel dvakrát, dva takové 90minutové konferenční videohovory vás připraví o zhruba 1,5 GB z vašeho datového balíčku, což už pocítíte. Netuším, co s těmi daty MS Teams dělají, ale můžete to vidět na obrázku z počítačidla v mém iPadu. Spotřebovaly během dvou hovorů tolik dat, jako Fotky, Hudba nebo OneDrive (ten si bere hodně dat – velikost aplikace na mém iPadu přesahuje 10 GB) od posledních Vánoc, co jsem si ten

ware, ani na připojení, a jsou zdarma. Pokud chce člověk řešení, co ho nikdy nezklame, může si na to zvolit jakýkoli Mac nebo iPad, případně jiné řešení s Windows v podobné cenové hladině. Jen tak dosáhne toho, aby měly komponenty obstojnou kvalitu. Nakonec iPad vidím jako nejuniversálnější cestovní řešení ať už po dobu pandemie nebo kdykoli jindy – jedna, dvě aplikace vedle sebe, rychle vyřeším, co musím, a zase jdu dál. S minimálně jednodenní výdrží baterie. To se mi mimo domov strašně zamlouvá a počítač mi na cestách vůbec nechybí. Přejí hodně zdraví!

Čtení na dlouhé zimní večery

Magazín ■ Daniel Březina

Co vše lze dělat na iPadu? Můžete na něm skládat hudbu, malovat jako Picasso nebo stříhat filmy. Pokud ale chcete jen relaxovat, můžete si na něm přečíst knížku. Otázkou je, zda chceme číst knížky na iPadu. A jestli ano, tak v jaké aplikaci? Díky App Storu máme několik možností. Pojdme se podívat nejenom na některé aplikace, ale i na fyzické alternativy pro čtení elektronických knih a na další tipy.

Jak se nám blíží další krutá zima, při které bude světlo jen pár hodin denně, začíná být toto téma aktuální. Člověk by si měl připravit zásoby kvalitního čtiva a prohloubit si tak slovní zásobu a zlepšit svou představivost. Navíc knihy mohou být opravdu strašidelné nebo na druhou stranu opravdu vtipné. A díky dnešním technologiím máme možnost mít u sebe celou knihovnu.

S APPEM NA VĚČNÉ ČASY

Je 27. ledna 2010 a Steve Jobs si sedá do gauče Yerba Buena Center v San Francisku, aby divákům předvedl iPad i to, jak si na něm můžete číst knihy. A nejenom číst, ale dokonce i kupovat. Tehdejší iBooks Store vypadal velmi nadějně a člověk si říkal, že by to mohla být zajímavá alternativa pro rozrůstající se Amazon.

Jak už my, zasvěcení applisté, víme, Book Store se konkurencí pro Amazon nestal. Když se dnes zeptáte obyčejných lidí, kteří používají iPhone nebo iPad, ani neví, že Apple má virtuální obchod s knihami. A nabídka přitom není nijak špatná. Problém je v tom, že aplikace neumí čtenářům knihy prodat.

Když se podíváme na hlavní stránku obchodu (pro ty z vás, kteří netuší, že nějaký obchod existuje, je schován pod jednou ze záložek v aplikaci Knihy), uvidíme na prvních místech knihy jako je Počátek od Dana Browna nebo Nástroje titánů od Tima Ferrisse. Kniha Počátek vyšla v češtině na začátku roku 2018 a Nástroje titánů dokonce o pár měsíců dříve, na podzim roku 2017. Ani v jednom případě se nejedná o obří bestseller, který by musel být promován i téměř tři roky po vydání.

Další problém pramení z toho, že lidé obchod nevyužívají. Tipněte si, jaká knížka je aktuálně na vrcholu žebříčku prodejnosti. Není to žádný díl Harryho Pottera, Hry o trůny nebo český bestseller Konec prokrastinace. Je to anglický ženský román Mistletoe Madness, doprovázený nějakou ruskou knížkou (samozřejmě v azbuce) a anglická verze knihy Home Studio per Digital Audio Recording. Když tak listuju seznamem, nacházím tam klasiky jako Malý princ nebo Pýcha a předsudek, ale jinak se jedná o druhořadé romány, které byste si nekoupili ani na letišti jako zábavu na desetihodinový let.

Když nás neokouzlí obchod s knihami, pořád tu je samotný zážitek ze čtení. Aplikace Knihy podporuje

formáty EPUB a PDF. Díky tomu můžete v průběhu čtení mít před sebou oživlou knihu. A nemusí to být jen kniha, je dost možné, že i tento článek čtete v nové podobě – v animované verzi EPUB. I po deseti letech používání se nemůžu nabažít digitálního přetáčení stránek. Taková malá blbost, která ale dodá čtení digitálních knížek známý pocit. Jako naprostou samozřejmost pak беру možnost změnit si barvy stránek, velikost písmenek a samozřejmě uložit si aktuální pozici záložkou.

KONKURENČNÍ AMAZON

Když si chci koupit digitální verzi knihy, zaměřím na Amazon. Díky svému prvnímu iPadu jsem se před téměř deseti lety naučil číst knihy v angličtině a od té doby, až na pár výjimek, čtu pouze anglické verze. Na Amazonu si vždy vyberu a ceny jsou často velmi přívětivé. Například v posledních měsících jsem zakoupil první díl Duny za 2 USD nebo životopis režiséra a tvůrce Star Wars, George Lucase, dokonce za 1 USD. Pokud kniha není v akci, dá se často pořídit za cenu okolo 10 dolarů.

Amazon nabízí pro iOS aplikaci Kindle. Co se týče samotného čtení, je aplikace velmi podobná již

of this book.

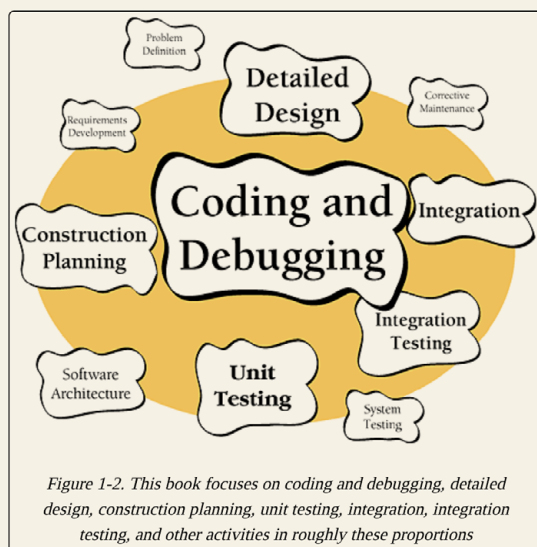

Figure 1-1 and Figure 1-2 are high-level views of construction activities, but what about the details? Here are some of the specific tasks involved in construction:

- Verifying that the groundwork has been laid so that construction can proceed successfully
- Determining how your code will be tested
- Designing and writing classes and routines
- Creating and naming variables and named constants
- Selecting control structures and organizing blocks of statements
- Unit testing, integration testing, and debugging your own code
- Reviewing other team members' low-level designs and code and having them review yours
- Polishing code by carefully formatting and commenting it
- Integrating software components that were created separately
- Tuning code to make it faster and use fewer resources

For an even fuller list of construction activities, look through the chapter titles in the table of contents.

With so many activities at work in construction, you might say, "OK, Jack, what activities are *not* part of construction?" That's a fair question. Important nonconstruction activities include management, requirements development, software

zmíněné aplikaci Knihy. Stránky taktéž mají animaci otáčení, samozřejmě si můžete nastavit jiné písmo, případně změnit barvu pozadí. Tady vidím jeden rozdíl – a sice jednu barvu pozadí navíc. Aplikace Kindle nabízí bílé, černé nebo sépiové pozadí, a navíc nabízí také zelené pozadí. Osobně mi je tato barva na čtení velmi příjemná a mám ji trvale nastavenou.

Aplikaci Kindle bych vytknul jednu věc. Nenabízí obchod s knihami. Pokud dám hledat název knihy, tak si mohu stáhnout ukázkou zdarma. Ale to mi nestačí. Jednak si chci prohlížet nové tituly a jednak chci plné verze a ne pouze ukázky. Je až na pováženou, že mega korporace, jakou je Amazon, neudělá vylepšení aplikace o jednoduchý e-shop. Kdo jiný by měl zvládnout implementovat e-shop do existující aplikace, než právě Amazon?

PŘÍJEMNÉ ČTENÍ

Osobně používám iPad jako nástroj pro čtení učebnic nebo dokumentů. Je to z toho důvodu, že si mohu do textu vkládat poznámky a pak si případně prohlížet jen je. Další důvod je ten, že učebnice, které čtu,

Osobně používám iPad jako nástroj pro čtení učebnic nebo dokumentů. Je to z toho důvodu, že si mohu do textu vkládat poznámky a pak si případně prohlížet jen je.

mají přes 1 000 stránek a často se v nich vyskytují důležité grafy nebo obrázky. A vzhledem k tomu, že tématem učebnic je počítačová grafika nebo AR/VR, tak jsou barevné obrázky celkem žádoucí.

Osobně nemám rád velký jas. I na iPhone mám nastavený velmi nízký jas a automatický Night Shift. V případě večerního čtení na iPadu mám nastavené i červené světlo. Červené světlo se dá nastavit v rámci Zpřístupnění. V NASTAVENÍ jděte do ZPŘÍSTUPNĚNÍ – DISPLEJ – VELIKOST TEXTU. V této sekci najdete část FILTRY BAREV. Zde si můžete nastavit buď černobílý displej, nebo různé barevné

filtry. Čistě červený filtr zde není předpřipraven. Musíte zvolit **BAREVNÉ TÓNOVÁNÍ** a posuvníky **INTENZITA** a **ODSTÍN** nastavit na nejvyšší hodnotu. Abyste si mohli červené světlo nastavit okamžitě, vraťte se do hlavní nabídky **ZPŘÍSTUPNĚNÍ**. Úplně naspoju je možnost **ZKRATKA ZPŘÍSTUPNĚNÍ** a v ní nastavíte **FILTRY BAREV**. Když nyní stisknete třikrát vypínací tlačítko, displej vám zčervená.

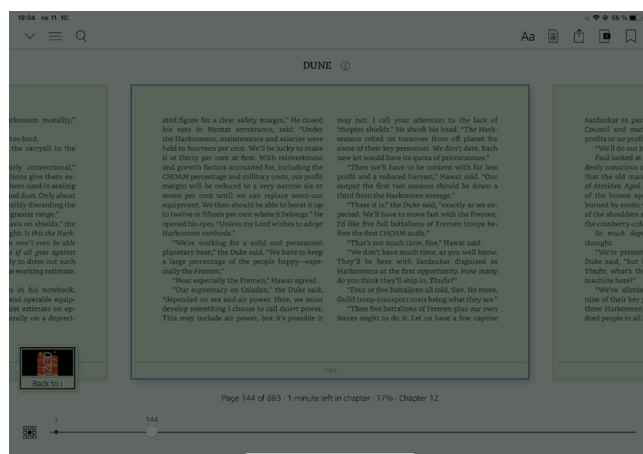
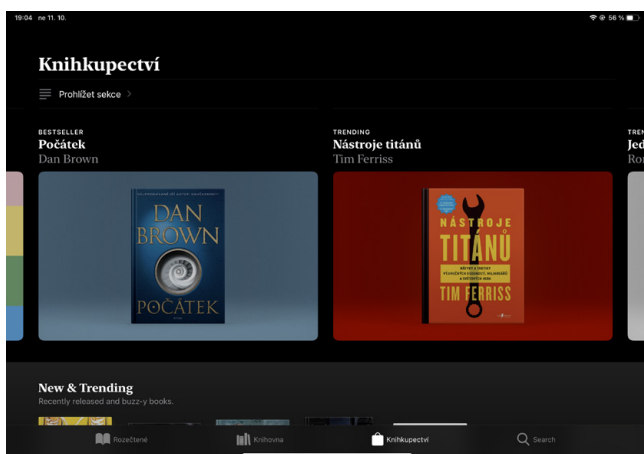
KONKURENCE PRO IPAD

Pamatujete, když vyšel první iPad, jak z něj byli všichni víceméně nadšeni, pouze výrobci čteček elektronických knih se snažili vyvolat pozdvižení

nikoliv do očí. Někdy mi to světlo přijde velmi agresivní, i když ho mám nastavené na velmi malou úroveň. Jindy mě z něj bolí oči. Byl bych určitě radši, kdyby světlo bylo teplejší.

Elektronická čtečka má oproti iPadu další výhody. Je velmi lehká a vejde se do kapsy u bundy nebo mikiny. Dále je relativně levná, můžete ji koupit za necelé 3 000 Kč. Oproti iPadu vám vydrží velmi dlouho. Já ji mám pátý rok a zatím nemám žádný problém, co se týče baterky nebo displeje. Doufám, že s ní ještě pár let žádný problém nebude.

Osobně nezavrhnuji žádné zařízení na čtení. Chápu, když lidé čtou na iPadu. Dnes je iPad téměř jako

tím, že iPad neobstojí v jejich konkurenci? Přišlo mi to dost úsměvné srovnávat zařízení, které je určeno na konzumaci jakéhokoliv obsahu se specializovaným zařízením. Takový film si na Kindlu moc nepřehrajete.

Ovšem jako čtečka je iPad pouze dostačující. Pokud potřebujete vidět barvy, pak to je skvělé čtecí zařízení. Ale zkoušeli jste někdy číst na přímém slunci? Tady je Kindle, případně jakákoliv jiná čtečka, o velký kus napřed. Elektronický inkoust je velmi příjemný na čtení a skvěle šetří baterii. V principu to funguje tak, že kniha řekne čtečce, jaký má vykreslit obsah. V jaké intenzitě a na jakých místech. Podle toho, jaký náboj dostane, se malinká část displeje vykreslí nebo ne. Tím pádem je energie potřeba pouze k samotnému překreslení. Po zbylou dobu energii nespoteblováváte, pokud nemáte zapnutou wi-fi nebo podsvícení displeje.

Novější modely mají podsvícení displeje a pořád se nemohu rozhodnout, jestli je to skvělá věc nebo ne. Mám starší Amazon Kindle Paperwhite 3. Ten přišel s podsvíceným displejem, kde jsou diody LED umístěny v rozích a svítí směrem na plochu čtečky,

Pro náruživé čtenáře, kterým nevádí, že nemají v ruce fyzickou knihu a nejsou omámeni vůní papíru, je nejlepší elektronická čtečka.

počítač, může být jeden v rodině a kolovat mezi členy. Pro takové obvyčejné, jednorázové čtení, kdy si přečtete jednu, dvě knížky za rok na dovolené, je to ideální. Pro náruživé čtenáře, kterým nevádí, že nemají v ruce fyzickou knihu a nejsou omámeni vůní papíru, je nejlepší elektronická čtečka. A nemluvě o takovém stěhování nebo cestování. Asi sami uznáte, že je rozdíl nosit krabice s těžkými knihami, které se jednou přečtou a pak jen leží na polici, a lehounkou čtečkou, která může pojmout tisíce knih. Příjemné čtení, ať už čtete na jakémkoliv zařízení.

NEXT

New colors

5G

Two new sizes: 5.4" and 6.1"

New aluminum design

Ceramic Shield

Super Retina XDR

Dual-camera system

A14

4K
60 fps recording

Water and dust resistant
IP68 6 m

MagSafe

Smart HDR 3

Great battery life

LTE up to 2 Gbps

Face ID

Haptic Touch

